

عنوان مقاله:

مفهوم سازی استعاری «اسارت» در متون دفاع مقدس (مطالعه موردی: کتاب من زنده ام)

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

احلام غلامشاهی - دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

ساسان شرفی - استادیار گروه زبان شناسی همگانی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

منصوره شکرآمیز - استادیار گروه زبان شناسی همگانی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

جنگ تحمیلی ازجمله مهمترین رویدادها در دوران معاصر کشور است که اثرات آن را در بسیاری از حوزه ها و ازجمله فرهنگ، ادبیات و هنر می توان دید. یکی از راه های شناخت هرچه بیشتر ابعاد گوناگون جنگ و حوادث و پیامدهای پیرامون آن، مطالعه خاطرات دوران جنگ است. هدف پژوهش حاضر بررسی نحوه مفهوم سازی استعاری «اسارت» در کتاب من زنده ام است تا بتوان دریافت که یک دختر نوجوان تجربیات چهارساله خود در دوران اسارت رژیم بعث عراق را چگونه بیان کرده است. این تحلیل در چارچوب نظریه استعاره مفهومی انجام شده و نتایج آن نشان می دهد که نویسنده کتاب برای بیان شرایط سخت و مشقت بار خود و سایر اسیران و همچنین رفتار خشونت آمیز و غیرانسانی زندان بانان از استعاره های مفهومی متعدد و حوزه های مبدا متنوعی استفاده کرده است. پرکاربردترین حوزه مبدا، حوزه حیوانات بوده که در سه استعاره «زندادان قفس است»، «اسیر پرنده است» و «زندانبانان عراقی حیوان پست/ وحشی هستند» تجلی یافته است. نویسنده حوزه مفهومی طبیعت را نیز در قالب استعاره مفهومی «اسارت پدیده طبیعی خطرناک است» برای بیان خطرات و رنج های دوران اسارت به خدمت گرفته است. علاوه بر این ها، حوزه های دیگری همچون گیاهان، ضیافت، امتحان، ماموریت، حادثه کربلا، جنگ، ورزش و مرگ نیز در استعاره ها یافت می شوند.

کلمات کلیدی:

استعاره، استعاره مفهومی، مفهوم سازی استعاری، دفاع مقدس، جنگ تحمیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2001304>

